

altsaa ingen Indskrænkning. Men hvor er det da, det ærede Udvalg ønsker Indskrænkning? Det er i saadanne Partier af Statsrevisionens Betænkning, som alene ere til Dplysning. I saa Henseende har det ærede 7de kongevalgte Medlem nu nævnt en Paragraph, som ogsaa jeg vilde ønske var anderledes. Jeg tror, at der er endnu een Paragraph til — en ganske kort — af samme Bestaaffenhed. Jeg skal ikke tage den omtalte Paragraph i Forsvar, thi jeg har ikke været tilfreds med den; men naar den høitærede Finantsminister sagde, at der var hele store Partier af Betænkningen, som ikke indeholdt Andet, end hvad der stod i Statsregnskabet, saa var dette en Feiltagelse. Der findes ingen saadanne Partier, og langt mindre findes der store Partier af denne Bestaaffenhed. Ved Statsregnskabet antager jeg, at den ærede Finantsminister her har meent det trykte Statsregnskab. Vilde den høitærede Minister derimod derved forstaae de udførlige Dplysninger, som have foreligget for Statsrevisionen i Hovedbøger og Deelige, ja, saa er det jo en Selvfølge, at Statsrevisionen ikke har kunnet skabe Noget selv, men kun har kunnet meddele, hvad den paa en eller anden Maade havde modtaget. Der er, som sagt, ikke store Partier af Betænkningen, der ere ligesom Udskrifter af det trykte Statsregnskab. Men hvorledes kan da en Forkortelse foregaae, hvad ogsaa Statsrevisionen anseer for ønskeligt. Jeg maa tillade mig at antage, at den kunde skee saaledes, at der i Statsregnskabet for enhver bevilget Sum optoges den tilsvarende Regnskabssum. Statsregnskabet indeholder nu i Almindelighed kun de Regnskabssummer, som svare til de Summer, der findes i selve Finantsloven, men i Underbilagene til Finantsloven, i de trykte Anmærkninger til samme findes der jo adskillige Poster, der høre ind under Finantslovens Conti, og som i Virkeligheden maae ansees for at have været Gjenstande for Bevilling paa selvsamme Maade, som om de havde været optagne i Finantsloven. Hvor Ministeriet nu maa antage, at en saadan Bevilling er tilstede, der tror jeg, at den burde optage den tilsvarende Regnskabssum i Statsregnskabet. Skete dette, vilde det være muligt for Stats-

revisionen i høi Grad at forkorte sin Betænkning og navnlig at forkorte de Partier, der udelukkende ere til Dplysning. Ved de Partier, der udelukkende ere til Dplysning, forstaaer jeg her saadanne Partier, om hvilke Statsrevisionen egentlig ingen Bemærkning har at gjøre, efter at have fremsat den mere detaljerede Forklaring af samme, som den har fundet i Regnskaberne over vedkommende Conti. Heelt anderledes stiller Sagen sig derimod med adskillige Partier, der maastee slet ikke have været Gjenstand for en Udførelse i Finantsloven, eller som, selv om dette har været Tilfældet, dog ikke have givet nogen Dverffridelse. Det er i høi Grad rigtigt, hvad der blev bemærket af det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andræ), at saadanne Conti meget ofte netop kunne indbyde til Forklaring og kunne give Anledning til Dadel, som ikke bør forbigaaes. Hvad der er Spørgsmaal om fra Udvalgets Side — jeg er overbevist om, at jeg ikke har misforstaaet det —, er imidlertid, som sagt, kun, at man ønsker saadanne Bemærkninger forklarne, som ikke kunne antages at være af nogen videre Interesse. Men hvorfor har da nu Statsrevisionen meddeelt saadanne Bemærkninger? Jeg vil med Hensyn hertil i de ærede Medlemmers Grundring gjenkalde en Bestemmelse i den Instrux for Statsrevisionen, som er bleven vedtagen saavel af dette Thing som af Folkethinget, der binder Statsrevisionen til at meddele Forklaring over alle Uoverensstemmelser mellem Bevillingerne og Regnskabet. Denne Bestemmelse tvinger i mange Tilfælde Statsrevisionen ind paa en Udførlighed, som den helst selv vilde undgaae. I mange Tilfælde maa den dog handle noget mod denne Bestemmelses strenge Ord, fordi det vilde være haandgribeligt urimeligt at meddele visse Dplysninger angaaende Uoverensstemmelser mellem Bevilling og Regnskab. Enhver vil saaledes kunne sige sig selv, at det, dersom Skatterne af en Giendom for eet Aar havde været calculerede til 400 Rd., men kun bleve 399 Rd., vilde være i høi Grad urimeligt, om Statsrevisionen vilde indlade sig paa en Forklaring af, hvorledes Skatterne vare blevne 399 Rd., skøndt de vare beregnede til 400 Rd. Mange andre Exempler af lignende